

Rim uspostavlja viđenje – broj četrnaest

Odrazi Krista i oblikovanje slike Zvijeri: proročanska paralela u posljednjim danima

Jeff Pippenger

2024-09-02

Proročki niz koji utvrđuje kada Sjedinjene Države oblikuju sliku zvijeri i po zvijeri nastupa onda kada rog protestantizma oblikuje Kristovu sliku. To je oblikovanje posebno određeno u desetom poglavlju Daniela, kada Daniel promatra uzročno zrcalo, viđenje „marah“. Daniel predstavlja one koji promatraju Krista, i čineći to odražavaju Kristov karakter. Stotinu četrdeset i četiri tisuće, koje u desetom poglavlju predstavlja Daniel, oblikuju u sebi Kristovu sliku samo dok promatraju Njegov karakter. Promatrajući, oni se mijenjaju.

Slika Zvijeri odražava Zvijer, a oblikovanje slike Zvijeri velika je kušnja za Božji narod, po kojoj će biti odlučena njihova vječna sudbina. Kada protestantske crkve preuzmu nadzor nad vladom Sjedinjenih Država, oblikovat će sliku crkveno-državnoga sustava koji označuje ustroj nadzora što ga je papinska vlast primjenjivala prije nego što joj je bila uskraćena politička potpora. U istom vremenskom razdoblju lik Kristov bit će oblikovan u Njegovu narodu posljednjih dana. Ipak, bilo je onih koji su bili s Danielom, a nisu vidjeli viđenje, jer su pobjegli od viđenja. Nisu položili kušnju oblikovanja slike Zvijeri, jer su odbili dopustiti da se Kristov lik oblikuje u njima tijekom vremena kušnje.

Duhovno načelo odraza ostvaruje se gledanjem u zrcalo koje predstavlja Krista, a budući da je viđenje „marah“ uzročno viđenje, Kristova slika u zrcalu proizvodi Kristovu sliku u čovještvu. Doslovno zrcalo odražava sliku čovjeka koji gleda u zrcalo, ali duhovna primjena toga načela uključuje varijable povezane sa zrcalom. Oni koji su samo „slušatelj riječi, a ne izvršitelj“, „promatraju sebe, pa odu i odmah zaborave kakav bijahu“. Gledaju u zrcalo i vide samo čovječstvo.

Druga skupina, koja „nije zaboravan slušatelj, nego izvršitelj djela“, vidi zakon Božji; oni vide Krista u zrcalu. Djelo je razumjeti da načelo odraza ima „naravnu“ stvarnost i duhovnu stvarnost. Daniel prikazuje one koji su činili „djelo“, jer u devetom i desetom poglavlju prikazuje djelo koje proizvodi duhovno načelo odraza.

U one dane ja, Daniel, tugovah tri puna tjedna. Nisam jeo ugodna kruha, niti je meso ni vino ušlo u moja usta, niti sam se uopće pomazao, dok se nisu navršila tri puna tjedna. Daniel 10:1, 2.

Gabrijel je Danielu dao djelomično tumačenje viđenja iz osmoga poglavlja, ali Daniel ga nije u cijelosti razumio.

I ja Daniel klonuh i poboljeh nekoliko dana; potom ustadoh i obavljah kraljeve poslove; i bijah zapanjen viđenjem, ali ga nitko ne razumje. Daniel 8,27.

Sestra White obavještava nas da je Daniel nastojao razumjeti tumačenje poruke iz osmog poglavlja Daniela, koju je Gabriel donio Danielu u devetom poglavlju.

„S novom i dubljom ozbiljnošću Miller je nastavio ispitivanje proročanstava, posvećujući čitave noći kao i dane proučavanju onoga što mu se sada činilo od tako goleme važnosti i posvema zaokupljajućeg interesa. U osmom poglavlju Daniela nije mogao naći nikakav ključ za početnu točku 2300 dana; anđeo Gabriel, premda mu je bilo zapovjedbno da Danielu objasni viđenje, dao mu je samo djelomično objašnjenje. Kad je prorokovu viđenju bilo razotkriveno strašno progonstvo koje će zadesiti crkvu, tjelesna je snaga popustila. Više nije mogao podnijeti, i anđeo ga je ostavio neko vrijeme. Daniel se „onesvijestio i bolovao nekoliko dana“. „I bio sam zapanjen zbog viđenja“, kaže on, „ali ga nitko nije razumio.“

„Ipak, Bog je bio zapovjedio svomu glasniku: ‘Objasni ovomu čovjeku viđenje.’ Taj nalog morao se ispuniti. U poslušnosti njemu, anđeo se, neko vrijeme poslije, vratio Danielu govoreći: ‘Sada izađoh da ti dam mudrost i razumijevanje;’ ‘zato razumi stvar i pazi na viđenje.’ Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. U viđenju iz 8. poglavlja ostala je jedna važna točka neobjašnjena, naime ona koja se odnosi na vrijeme — razdoblje od 2300 dana; stoga se anđeo, nastavljajući svoje objašnjenje, zadržava ponajprije na predmetu vremena.“ Velika borba, 325.

U desetom poglavlju obaviješteni smo da je Daniel razumio „viđenje“ i „stvar“, ali Daniel je želio više svjetla, pa je upravio svoje srce da pronade to razumijevanje i postio je dvadeset i jedan dan. Time on predstavlja one posljednjih dana koji razumiju duhovno načelo odraza koje je predloženo prirodnim načelom odraza. To se razumijevanje očituje njihovim djelima, a njihova su djela u Danielu prikazana kao traženje ispravnog razumijevanja Božje proročke Riječi. Očita suprotnost onima koji su pobjegli od viđenja jest da oni nisu tražili ispravno razumijevanje Božje proročke Riječi.

Istina Božje proročke Riječi, za čijim je razumijevanjem Daniel prikazan da žudi, svjetlo je posljednjih dana, jer Daniel predstavlja sto četrdeset i četiri tisuće. Daniel stoga predstavlja skupinu koja nastoji razumjeti svjetlo Božje proročke Riječi, koje je prikazano kao završni ispit prije nego što se zaključi vrijeme milosti. U tom pogledu, to je Otkrivenje Isusa Krista koje biva otpečaćeno neposredno prije završetka vremena milosti, ali to je također i ispit koji je prikazan kao oblikovanje slike Zvijeri.

Oblikovanje slike Zvijeri izravno označava proces kojim se slika Zvijeri razvija. Ta se stvarnost ne može ispravno utvrditi bez prethodnog prepoznavanja primarnog predmeta ispita, Zvijeri. Upravo Zvijer uspostavlja i određuje kako se slika oblikuje.

„No što je ‘ikona Zvijeri’? i kako se ona ima načiniti? Ikonu načinja Zvijer s dva roga, i ona je ikona Zvijeri. Naziva se također i ikonom Zvijeri. Da bismo, dakle, saznali kakva je ta ikona i kako se ima načiniti, moramo proučiti obilježja same Zvijeri — papinstva.

„Kad se rana crkva iskvarila odstupivši od jednostavnosti evanđelja i prihvativši poganske obrede i običaje, izgubila je Duha i silu Božju; a kako bi ovladala savješću naroda, potražila je potporu svjetovne vlasti. Rezultat je bilo papinstvo, crkva koja je upravljala državnom vlašću i služila se njome radi promicanja vlastitih ciljeva, osobito radi kažnjavanja ‘hereze’. Da bi

Sjedinjene Države oblikovale sliku Zvijeri, vjerska sila mora tako ovladati građanskom vlašću da će i državni autoritet crkva upotrijebiti za ostvarenje vlastitih ciljeva.” Velika borba, 443.

Da bismo „saznali kako izgleda slika i kako se treba oblikovati, moramo proučiti obilježja same Zvijeri — papinstva.” Zvijer je ta koja uspostavlja viđenje koje je kušnja posljednjih dana i koje nastupa neposredno prije nego što se zaključi vrijeme milosti. Daniel je razumio viđenje i stvar.

Treće godine vladanja perzijskoga kralja Kira bijaše objavljena riječ Danielu, kojemu bijaše dano ime Baltazar; i riječ bijaše istinita, ali određeno vrijeme bijaše dugo; i on razumje riječ i steče razumijevanje viđenja. Daniel 10,1.

Vizija je vizija „mareh” o dvije tisuće i tristo godina. „Stvar” je hebrejska riječ „dabar”, koja znači „riječ”. Ista riječ („dabar”), koja je u prvom retku prevedena kao „stvar”, u devetom poglavlju, dvadeset i trećem retku, prevedena je kao „riječ”.

Da, dok sam još govorio u molitvi, gle, čovjek Gabriel, kojega sam vidio u viđenju na početku, doletjevši brzo, dotače me oko vremena večernjega prinosa. I pouči me, i govoraše sa mnom, i reče: O Daniele, sada izađoh da ti dam vještinu i razumijevanje. Na početku tvojih molitava iziđe zapovijed, i dođoh da ti objavim; jer si veoma ljubljen. Zato razumij stvar i razmotri viđenje. Daniel 9:21–23.

Gabrijel dolazi Danielu kao odgovor na Danielovu molitvu, koja je povezana s prosvjetljenjem što ga je Daniel primio kada je razumio da se nalazi u sužanjstvu prikazanom rasijanjem iz Levitskog zakonika dvadeset i šest.

Prve godine njegova kraljevanja ja, Daniel, razabrao sam iz knjiga broj godina za koje je došla riječ Gospodnja proroku Jeremiji, da će se navršiti sedamdeset godina pustoši Jeruzalema. Daniel 9:2.

Sužanjstvo koje je prepoznao Jeremija dovelo je Daniela do sužanjstva „sedam vremena” koje je zabilježio Mojsije, a koje je bilo i „zakletva” i „prokletstvo”.

Da, sav je Izrael prestupio zakon tvoj, i odstupio da ne sluša glas tvoj; zato se na nas izlila kletva i zakletva koja je zapisana u Zakonu Mojsija, sluge Božjega, jer smo mu sagriješili. I on je potvrdio svoje riječi koje je govorio protiv nas i protiv naših sudaca koji su nam sudili, pustivši na nas veliko zlo; jer pod svim nebom nije učinjeno kao što je učinjeno nad Jeruzalemom. Kao što je zapisano u Zakonu Mojsijevu, sve ovo zlo došlo je na nas; ipak se nismo molitveno obratili pred Gospodinom, Bogom svojim, da se odvratimo od svojih bezakonja i razumijemo tvoju istinu. Daniel 9:11–13.

Na temelju dvaju svjedoka, Jeremije i Mojsija, Daniel je razumio da je pustoš koja je bila dovedena na Jeruzalem bila „prokletstvo“ „Mojsijevo“ koje je bilo „izliveno na“ drevni Izrael. Sestra White naziva Jeremijino svjedočanstvo „svjedočanstvima crkvi“, i u tom pogledu ono poistovjećuje Jeremiju s Duhom proroštva posljednjih dana, jer su „svjedočanstva crkvi“ u posljednjim danima upravo to. Jeremija predstavlja Duh proroštva, a Mojsije predstavlja Bibliju.

Daniel predstavlja one posljednjih dana koji od ona dva svjedoka razumiju da su bili raspršeni te koji iz Biblije i Duha proroštva razumiju da su bili probuđeni, kao što je i Daniel bio probuđen za činjenicu da je on (oni) bio u sužanjstvu te da je to sužanjstvo bilo prikazano u Božjoj proročkoj Riječi.

Iskustvo Božjega naroda posljednjih dana iskustvo je deset djevica.

„Prispodoba o deset djevica iz Mateja 25 također prikazuje iskustvo adventnog naroda.“ Velika borba, 393.

Vrijeme kašnjenja u prispodobi o deset djevica predstavlja isto buđenje Daniela u devetom poglavlju. Na temelju dvojice posvećenih svjedoka Daniel je shvatio da je čitav njegov život bio ispunjenje određenog proročanstva unutar Božje Riječi. To je proročanstvo uputilo Daniela na lijek koji je bio potreban ako je Daniel trebao biti pripravljen za ono što će mu se dogoditi već u sljedećem poglavlju. Tako su i mileriti, kada su ispunili prispodobu o deset djevica, morali biti probuđeni za činjenicu da su ih prvo razočaranje i odgoda doveli do toga da usnu. Svi proroci predstavljaju posljednje dane.

Buđenje Daniela i milerita dva su svjedoka buđenja sto četrdeset i četiri tisuće u posljednjim danima.

„Isus i sva nebeska vojska gledali su sa sućuti i ljubavlju na one koji su sa slatkim očekivanjem čeznuli da vide Onoga koga su njihove duše ljubile. Anđeli su lebdjeli oko njih da ih podupru u času njihove kušnje. Oni koji su zanemarili primiti nebesku poruku bili su ostavljeni u tami, i Božji se gnjev raspalio protiv njih, jer nisu htjeli primiti svjetlo koje im je On poslao s neba. Ti vjerni, razočarani ljudi, koji nisu mogli razumjeti zašto njihov Gospodin nije došao, nisu bili ostavljeni u tami. Ponovno su bili upućeni na svoje Biblije da istražuju proročka razdoblja. Ruka Gospodnja bila je uklonjena s brojki, i pogreška je bila objašnjena. Vidjeli su da proročka razdoblja sežu do 1844. godine, i da isti dokazi koje su iznijeli kako bi pokazali da se proročka razdoblja završavaju 1843. godine, dokazuju da će završiti 1844. godine. Svjetlo iz Božje Riječi obasjalo je njihov položaj, i otkrili su vrijeme odgode — ‘Ako i kasni [viđenje], čekaj ga.’ U svojoj ljubavi prema Kristovu skorom dolasku previdjeli su odgađanje viđenja, koje je trebalo otkriti one koji doista čekaju. Ponovno su imali određenu vremensku točku. Ipak, vidjela sam da se mnogi od njih nisu mogli uzdići iznad svojega teškog razočaranja kako bi zadobili onaj stupanj revnosti i energije koji je obilježio njihovu vjeru 1843. godine.” Rani spisi, 236.

U ispunjenju prispodobe, mileriti su „bili previdjeli odgađanje viđenja“, ali su „opet“ bili „povedeni svojim Biblijama da istraže proročka razdoblja. Ruka Gospodnja bila je uklonjena s brojaka, i pogreška je bila objašnjena.“ Daniel je bio poveden k Bibliji i „ruka Gospodnja“ bila je uklonjena s „proročkih razdoblja“, a kada je Daniel, kao izvršitelj, a ne samo slušatelj, djelatnom vjerom dokazao da razumije poruku Jeremije i Mojsija ispunjavajući upute dane u dvadeset i šestom poglavlju Levitskog zakonika, kao i lijek i razrješenje raspršenog stanja Božjega naroda, tada je Danielu bilo dano „objašnjenje“.

Kada sto četrdeset i četiri tisuće ispune vrijeme čekanja iz prispodobe u njegovu konačnom i najsavršenijem ispunjenju u posljednjim danima, učinit će to u razdoblju kada je „oblikovanje slike Zvijeri” njihova velika kušnja.

Nastavit ćemo ova razmatranja u sljedećem članku.

„A kad plod dozrije, odmah zamahne srpom, jer je žetva prispjela.“ Krist sa žarkom čežnjom čeka očitovanje samoga sebe u svojoj crkvi. Kad se Kristov karakter savršeno odrazi u njegovu narodu, tada će doći da ih zatraži kao svoje.“ Christ’s Object Lessons, 69.

„Tama pogrešnoga razumijevanja Boga obavlja svijet. Ljudi gube spoznaju o Njegovu karakteru. On je bio pogrešno shvaćen i pogrešno protumačen. U ovo vrijeme treba se naviještati poruka od Boga, poruka koja svojim utjecajem prosvjetljuje i svojom silom spašava. Njegov karakter treba biti obznanjen. U tamu svijeta treba se izliti svjetlo Njegove slave, svjetlo Njegove dobrote, milosti i istine.

„To je djelo koje je prorok Izaija izložio riječima: ‘Jeruzaleme, koji navješćuješ radosnu vijest, podigni svoj glas snažno; podigni ga, ne boj se; reci gradovima Judinim: Evo Boga vašega! Evo, Gospod Jahve doći će s jakom rukom, i Njegova će mišica vladati za Njega; evo, Njegova je nagrada s Njime, i Njegovo djelo pred Njim.’ Izaija 40:9, 10.”

„Oni koji čekaju dolazak Zaručnika trebaju reći narodu: ‘Evo Boga vašega.’ Posljednje zrake milosrdne svjetlosti, posljednja poruka milosti koja se treba dati svijetu, otkrivenje je Njegova karaktera ljubavi. Djeca Božja trebaju očitovati Njegovu slavu. U vlastitom životu i karakteru trebaju otkriti što je milost Božja učinila za njih.” Kristove pouke, 415.